

האין אנו רוצים במסמך עם מצרים. סמיר ענה זה ענין ביני ובין המצרים, הם יסתדרו. לששון ולראובן יש רושם כאילו היו בין עבה"י ובין מצרים דברים, אבל כנראה שהדברים היו על יסוד מסירת הנגב, כי המצרים אינם רוצים בגבול משותף אתנו. ולדעת ראובן נכונה מצרים למסור עזה - אם לא יהיה לה גבול עתנו.

סמיר טען שמעבר לא מספק, וכשביל ישראל הוא רק שאלת פרסמיה. הוא מוכן להת איזור חפשי באילת חמורת איזור חפשי בחיפה. אנשינו הסבירו שאפשר לדבר על עזה רק בתנאי שאין מצדנו שום וויתור טריטוריאלי. א הוסכם על נוסח של מו"מ: שני הצדדים מכירים בחיוניות מוצא לים בשביל עבה"י ויעשו מאמץ להבטיח מוצא זה על מנת שלא יפגע אינטרס היוני של ישראל. לא הגיעו לדבור על ירושלים - מחוץ להתנגדות לבינאום. לא דובר על העיר העתיקה. גם לא על גדה ים המלח. ולא על נהרים. אם כי סמיר דיבר על אשלג. נובומייסקי הטעה אותנו בשאמר שהם דרשו רק מעבר, הם למי דברי סמיר הגידו בפירוש שדורשים הנגב.

29.11.49, יום ג'

ישיבת הממשלה.

- בצהרים סעודה עם העתונאים. הסכמתי לכך על מנת שלא אדרש לנאום.
- בערב - חגיגת העצמאות של היוגוסלבים. הרוסים נעדרו - וכמובן גם טפ"ט.